

- *Société des Sucrieries du Marquenterre SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-24/06)
- *SA des Sucrieries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA)* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-25/06)
- *Lesaffre Frères SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-26/06)
- *Sucrieries, Distilleries des Hauts de France* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-27/06)
- *Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-28/06)
- *Sucrieries de Toury et usines annexes SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-29/06)
- *Tereos* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-30/06)
- *SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F.* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-31/06)
- *Cristal Union* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-32/06)
- *Sucrierie Bourdon* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-33/06)
- *Sucrierie de Bourgogne SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-34/06)
- *SAS Vermendoise Industries* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-35/06)
- *Sucrieries et Raffineries d'Erstein SA* pret Muitas un Netiešo nodokļu ģenerāldirektoru un Muitas un netiešo nodokļu galveno iekasētāju (Lieta C-36/06)

un kas Tiesā reģistrēti 2006. gada 20. janvārī.

Tribunal de grande instance de Nanterre lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Eiropas Komisijas⁽¹⁾ Regulas Nr. 314/2002 6. panta 4. punkts un/vai Regula Nr. 1837/2002⁽²⁾, Regula Nr. 1762/2003⁽³⁾ un Regula Nr. 1775/2004⁽⁴⁾, kuras pieņemtas tā

piemērošanai, nav spēkā esošas, ņemot vērā Padomes Regulas Nr. 1260/2001⁽⁵⁾ 15. pantu un samērīguma principu, jo tajā nav paredzēts, aprēķinot ražošanas maksājumu, izslēgt no "eksportējamā pārpalikuma" cukuru, kas ir eksportētajos pārveidotajos produktos, nesāņemot par to eksporta kompensācijas?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga:

2. Vai Regula Nr. 1837/2002, Regula Nr. 1762/2003 un Regula Nr. 1775/2004 nav spēkā esošas, ņemot vērā Eiropas Komisijas Regulu Nr. 314/2002 un Padomes Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu, un vienlīdzības un samērīguma principu, jo tajās ir noteikts ražošanas maksājums par cukuru, kas ir aprēķināts no "vidējā zaudējuma" par eksportēto tonnu un kas neņem vērā eksportēto daudzumu bez kompensācijas, lai arī šis pats daudzums ir iekļauts kopējā ieturējumā, novērtējot kopējo apmaksājamo zaudējumu?

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē (OV L 050, 40. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regula (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (OV L 278, 13. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regula (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 254, 4. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 316, 64. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.).

Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 24. janvārī

(Lieta C-38/06)

(2006/C 74/14)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 24. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *Günter Wilms* un *Margarida Afonso*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nenoteikdama un nenododama Komisijas rīcībā pašu resursus, ko tā bija parādā par vienīgi militārai lietošanai paredzētā ekipējuma un materiālu importu laikā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, un atteikdamās maksāt attiecīgos nokavējuma procentus, Portugāles Republika attiecībā uz laika posmu no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas Nr. 1552/89 ⁽¹⁾ 2., 9., 10. un 11. pants, un pēc šī datuma — ko tai uzliek atbilstošie Regulas Nr. 1150/2000 ⁽²⁾ panti;
- 2) piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka EKL 296. pants neļauj dalībvalstij atbrīvot no muitas nodokļa militāro materiālu importu, jo šādu nodokļu samaksa nevar tikt uzskatīta par draudu šīs dalībvalsts būtiskajām drošības interesēm.

Iztrūkstot argumentiem, kas konkrēti pamatotu šādu izņēmumu no muitas noteikumiem nepieciešamību, lai nodrošinātu būtiskas [Portugāles Republikas] drošības intereses, Komisija uzskata, ka Portugāles iestādes nav izpildījušas pienākumus, ko tām uzliek EKL 26. pants un Kopienų muitas kodeksa ⁽³⁾ 20. pants un līdz ar to kopējais muitas tarifs.

Nav pieļaujams, ka dalībvalsts, atsaukdamās uz nepieciešamību lētāk finansēt savus militāros izdevumus, nepilda savus pienākumus, kas izriet no solidāras Kopienų budžeta līdzfinansēšanas.

Gadījumā, kad tiek pārkāptas noteiktās normas, visam dalībvalstīm ir jāuzņemas attiecīgās finansiālās sekas, jo tad tiek piemērots kompensācijas mehānisms, lai kompensētu tradicionālo pašu resursu un PVN nepietiekamību, izmantojot NKP. Labas finanšu pārvaldības principa, kā arī taisnīguma un atbildības pamatjēdzienu ievērošana prasa, lai dalībvalstis, kas ir izraisījušas zemāku pašu resursu pieejamību, nekā tai bija jābūt, individuāli nestu atbildību par sekām, ko tā rada Kopienų budžetam, un tādējādi samaksātu summas, kas šīs pienākumu neizpildes dēļ nav samaksātas.

Attiecīgā pienākumu neizpilde turpinājās līdz 2002. gada 31. decembrim, jo kopš 2003. gada 1. janvāra ir piemērojama Regula Nr. 150/2003 ⁽⁴⁾. Tikai sākot ar šo datumu, minētā regula ļauj atlikt, pastāvot noteiktiem nosacījumiem, muitas nodokli noteiktu ieroču un militārā ekipējuma importam.

Portugāles iestādēm bija jāveic muitas nodokļu attiecīgajam importam iegrāmatošana saskaņā ar Kopienų Muitas kodeksa noteikumiem, un saskaņā ar Regulas Nr. 1552/89 2., 9., 10. un 11. panta noteikumiem un atbilstošajiem Regulas Nr. 1150/2000 noteikumiem jānosaka un jānodod Komisijas rīcībā attiecīgie pašu resursi. Tā kā nav ievēroti muitas noteikumi, jānoraksta par labu Kopienai attiecīgs nesamaksāto pašu resursu apjoms. Šim apmēram jāpievieno nokavējuma procenti, uz ko atsaucas Regulas Nr. 1150/2000 11. pants.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK, Euratom par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu īstenošanu (OV L 155, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2003. gada 21. janvāra Regula (EK) Nr. 150/2003 par noteiktiem ieročiem un militārajam ekipējumam paredzēto ievadmuitas nodokļu atlikšanu (OV L 25, 1. lpp.).

Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 27. janvārī

(Lieta C-42/06)

(2006/C 74/15)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 27. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Beļģijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv B. Stromsky, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. un 30. pants, jo tā Briseles—galvaspilsētas [Bruxelles-Capitale] reģionā ir noteikusi tādu fizisko vai juridisko personu, kuri ražo un/vai izplata atkritumu savākšanai paredzētus maisus, darbības atļaušanas sistēmu, kuras noteikumi neatbilst samērīguma principam;